

Sygn. akt VII K 137/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : st. sekr. sąd. Małgorzata Łuczak

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2017r.

sprawy karnej:

K. T.

syna A. i M. zd. Jesion

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 marca 2017r. w K. kierował pojazdem mechanicznym tj. samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 1,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **K. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 120 /sto dwadzieścia/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 /dziesięć/ złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w strefie ruchu lądowego na okres 3 /trzech/ lat,
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt. 2 wyroku zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 marca 2017r,
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych,
5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270,00 /dwieście siedemdziesiąt 00/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

SSR J. C.

Sygn. akt VII K 137/17

UZASADNIENIE

Z uwagi na wydanie wyroku na posiedzeniu (na podstawie art. 343 k.p.k w zw. art. 339 § 1 pkt. 3a k.p.k), Sąd na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz zapadłych pozostałych rozstrzygnięć.

Oskarżony K. T. ma 32 lata. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Z zawodu wyuczonego jest mechanikiem. Ma żonę i syna. Utrzymuje się z pracy w charakterze mechanika z wynagrodzeniem miesięcznym 2000,- złotych. Posiada majątek ruchomy w postaci samochodu marki S. (...). Nie był dotychczas karany.

Uzasadnienie prawne

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na przyjęcie w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał ustawowe dyspozycje

przepisu artykułu 178a § 1 k.k., który penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu na to czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stronę podmiotową tego występku stanowi umyślność.

Oskarżony K. T. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 178a § 1 k. k., gdyż po spożyciu alkoholu, mając 1,37 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu, wsiadł do samochodu i wyjechał nim na drogę publiczną. Oskarżony, jako dorosły mężczyzna, miał pełną świadomość, iż po spożyciu alkoholu może znajdować się w stanie nietrzeźwości. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Przemawia za tym postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Nadmienić w tym miejscu należy, iż nagminność tego typu przestępstw w skali ogólnokrajowej nie pozwala na uznanie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu K. T. nie jest znaczny, a co za tym idzie nie pozwala na zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do winy oraz uprzednią niekaralność oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu (zawnioskowaną przez Prokuratora Rejonowego w Kaliszu uzgodnioną wcześniej z oskarżonym) karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 złotych uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015r.) orzekł w stosunku do K. T. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w stresie ruchu lądowego na okres 3 lat. Nadmienić należy, iż okres wymierzonego zakazu jest okresem minimalnym, bowiem w myśl wyżej cytowanego przepisu Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów

określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełni to przestępstwo w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Ustalając minimalny okres trwania orzeczonego zakazu Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 marca 2017r..

Wobec popełnienia przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Sąd zobligowany był również w myśl przepisu art. 43a § 2 kk orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości od 5.000,00 złotych do 60.000,00 złotych. Zasadzając w przedmiotowym wyroku świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie 5000,00 złotych Sąd kierował się stanem nietrzeźwości oskarżonego i jego sytuacją materialną.

Na podstawie art. 627 kpk uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270,00 złotych tytułem poniesionych w niniejszej sprawie kosztów sądowych. Oskarżony jest osobą pracującą, uzyskującą z pracy zarobkowej wynagrodzenie w wysokości 2.000 złotych, zatem uiszczenie poniesionych w sprawie kosztów nie będzie dla niego stanowiło zbyt dużego obciążenia. Na koszty te składa się opłata od wymierzonej kary oraz koszty poniesione zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym.

J. C.